

Ikki skúlaskip longur

Tað varð neyðugt við eini umlegging av siglingini hjá Statsraad Lehmkuhl fyrri at fáa javnvág í raksturini. Í veruleikanum verður skipið als ikki rikið sum skúlaskip í vanligum týðningi, har ungfolk byrja sítt lív á sjónum við at fara við skúlaskipi. Eitt av teimum heilt fáu veruligu skúlaskipunum, sum eftir eru á okkara leiðum, er danska skúlaskipið Danmark. Statsraad Lehmkuhl verður í dag nýtt til leiguferðir og til serligar ferðir, har fólk kunnu tekna seg at fara við.

kum skúlaskipi

Gunnhild Dahl Niclasen hevur siglt við fleiri skipum, og eina tíð var hon við norska Statsraad Lehmkuhl, sum herfyri vitjaði í Føroyum

“undirriggað”. Tað hevur upp á seg smá segl í mun til støddina á skipinum. Hetta er ein vansi í kappsiglingum, tá ið vindurin er í lakari lagi. Best liggur fyrri við frískum vindi.

Gunnhild var dekkari, og hon var umborð í 11 dagar og kom sum sagt at kenna fleri av manningini.

Tað eru ikki bert norðmenn, sum sigla við Lehmkuhl. Tá ið Gunnhild var við, vóru ellivu tjóðir umboðaðar umborð.

Tað var ikki sørt av dramatikki umborð hendan túrin. Tað var ein 15 ára gomul genta, sum datt fyrri borð, men hon varð skjótt bjargað. Teir vóru skjótir út við MOB-bátinum og fingtu hana upp aftur. Hervið fingtu teir roynt tað, sum annars er partur av venjingunum.

- Eisini kom russiska sjóverjan umborð og bóðu okkum venda beininvegin, tí vit vóru eftir teirra tykki komin ov tætt at teirra sjómarki. Hetta var inni í Fínsku Víkini, sigur Gunnhild.

Søgan hjá Statsraad Lehmkuhl

Statsraad Lehmkuhl er ein trímastrað stálbark, og hon er bygd í Bremerhafen í 1914 sum skúlaskip fyrri týska handelsflotan. Tá var 1. heimsbardagi byrjaður, og bretar lögdu hald á skipið

aftaná kríggið.

Norsk reiðarafeløg við fyrrverandi ráðharranum Kristofer Lehmkuhl á odda keyptu skipið, og varð tað uppkallað eftir honum. Hetta var eisini ein almenn viðurkenning fyrri tað arbeiði, sum Lehmkuhl hevði gjørt fyrri skúlaskipssøkina í Noregi. Skipið varð síðan latið stovninum Bergen Skoleskip at reka.

Burtursæð frá tíðini undir 2. heimsbardaga, tá ið týskarar tóku skipið, rak nevndi stovnur Statsraad Lehmkuhl fram til 1966. Hóast almennan studning fekk skipið ikki raksturini at bera seg. Ein orsök var, at undirtøkan frá næmingum gjørdist minni. Sjóvinnan var so mikið broytt, at tørvurin fyrri royndum við seglskipum var minkaður munandi. Ætlanin var tá at selja skipið av landinum.

Tá keypti reiðarin Hilmar Reksten skipið fyrri at sleppa undan hesum. Hjá honum gjørdist hetta eisini undirskot, og hann læt skipið til ein nýggjan grunn, sum rekur tað í samstarvi við hini norsku skúlaskipini Christian Radich og Sørlandet.

Ikki longur skúlaskip

Statsraad Lehmkuhl verður í dag nýtt til leiguferðir og til serligar ferðir, har fólk kunnu tekna

